

להננת גרעון קצנלסון

— מכתב ל"ספרא וסיפא" —

ברצנויה של חיים באר, לאן אתה הולך גרעון קצנלסון, שנדפסה בגל" יון ערב"פסח של "ספרא וסיפא", אני מוצאת את כל הסימנים של קלות דעת ושל כתיבה שטחית ביותר. היא מעידה על כך, שהרצונט אפילו לא הטריח עצמו לקרוא את הספר הנ" בוקר עליידו, אלא רק דיפדף בעמודים אחרים פה ובעמודים אחרים שם. כלי לעמוד על משמעות הכתוב ועל הקשריו הענייניים.

מה שאני מצאתי בספרו של גרעון קצנלסון ובעיקר בארבעת הפרקים ה" אחרונים, הוא כשרון נדיר של ניתוח יצירות שיריות. לא כפי שהיים באר אומר: "הוצאת דברים מהקשרם ו" העמדתם באור של שלילה", אלא להי" פך, בדיקה קפדנית ביותר של כל יצ" רה והארתה מכל נקודות הראות האפי" שריות: אסתטיות, עריכות וצורניות. עתים מסיקה בדיקה זו שהיצירה היא שלילית ועתים מסקנותיה הן חיוביות, ועתים מוצאת היא חיוב ושלילה ב" אותה יצירה עצמה. רק סומא או בעל רצון רע וקבוע מראש — אינו רואה את כל זה בספרו של קצנלסון.

אבל הדבר המגונה ביותר ברצנויה של חיים באר הוא האופן, שבו ציטט כאן קטע אחד מן הספר. כאן דווקא הוא, הרצונט, ניתק משפט אחד מ" הקשריו ובדרך זו, "הוכיח" דבר ש" מחבר הספר כלל לא התכוון אליו. מע" שה זה ניתן להסתבר באתת מן הש" חים: או שהרצונט לא הבין את הכ" חוב ולפיכך נתפס לסילוף שלא מ" דעת, או שאמנם הבין אותם אלא ש" סילף אותם מדעת. וזהו כבר מעשה חמור ביותר.

אני סוברת, שהספר, לאן הם הול" כים" הוא מן החשובים ביותר שיצי" או בעברית אי פעם. אבל גם אם נניח שההיפך הוא נכון, ראוי היה הספר לביקורת נקייה יותר.

דינה בראודה

תל-אביב